

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ ПІДРОЗДІЛ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
«БЕРЕЖАНСЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

III Всеукраїнська студентська
науково-практична конференція
**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ
АГРАРНИХ, ТЕХНІЧНИХ ТА
ЕКОЛОГО-СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СФЕР»**

Збірник тез доповідей
(12 листопада 2024 року)

БЕРЕЖАНИ 2024

*III Всеукраїнська студентська науково-практична конференція
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ, ТЕХНІЧНИХ ТА
ЕКОЛОГО-СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СФЕР»*

**ВІДОКРЕМЛЕНИЙ ПІДРОЗДІЛ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
«БЕРЕЖАНСЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»**

**III Всеукраїнська студентська
науково-практична конференція**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ
АГРАРНИХ, ТЕХНІЧНИХ ТА ЕКОЛОГО-
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СФЕР**

*Збірник тез доповідей
(12 листопада 2024 року)*

БЕРЕЖАНИ 2024

УДК 654.071

*Рекомендовано Вченою радою
ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»
(Протокол № 4 від 29.11. 2024 року)*

Актуальні питання розвитку аграрних, технічних та еколого-соціально-економічних сфер: зб. матеріалів учасн. III Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції. Бережани. ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут». 2024. 416 с.

Редакційна колегія:

Жибак М.М. – директор ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»;

Білик С. Г. – заступниця директора з навчальної та навчально-методичної роботи;

Судомир С. М. – завідувачка відділу навчально-науково-інноваційної діяльності;

Бунько В. Я. – декан факультету енергетики та електротехніки;

Фльонц О. В. – декан агроінженерного факультету;

Ярема Л. В. – деканша факультету економіки та природокористування;

Сливінська О.Б. – провідна фахівчиня з наукової роботи студентів відділу навчально-науково-інноваційної діяльності.

Відповідальна за випуск: Сливінська О.Б.

Укладачка: Сливінська О.Б.

Адреса конференції:

47501, м. Бережани, вул. Академічна, 20

Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів і природокористування України “Бережанський агротехнічний інститут”

E-mail: oksanasluvinska@ukr.net

Web-сайт: <http://bati.nubip.edu.ua>

Відповідальність за зміст і достовірність публікації несуть автори доповідей та їх наукові керівники.

Такі умови господарювання не дозволяли певною мірою об'єктивно підійти до оцінки місця і ролі фермерства в агропромисловому виробництві. Тому розвиток фермерських господарств необхідно розглядати в контексті змін, що проходять у сферах суспільних відносин.

Список використаних джерел:

1. Гнатишин Л. Фермерські господарства в організаційній системі сільськогосподарського виробництва. *Аграрна економіка*. 2012. Т. 5, № 1-2. С. 26-31.
2. Золотницька Ю. В. Становлення та розвиток сімейного фермерства у Польщі: досвід для України. *Економіка АПК*. 2020. № 2. С. 45-53.
3. Ковалів О. І. Науково-обґрунтовані за розміром і структурою землеволодіння та землекористування – основа розвитку сільських територій. *Землеустрій і кадастр*. 2013. № 2. С. 18-24.
4. Черевко Г. В. Стан, проблеми і перспективи фермерства в Україні. *Аграрна економіка*. 2017. Т. 10, № 1-2. С. 74-81.

Герасимчук М.С., гр. 073-БА-24м

Шовкун З.М., 051-ЕП-126

Державний біотехнологічний університет

ІННОВАЦІЇ ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ПІДПРИЄМСТВА

Науковий керівник – Шовкун-Заблоцька Л.В., к.е.н., доцентка

Основою сучасного соціально-економічного розвитку держави є її науково-технічний потенціал, який є передумовою переходу суспільства на постіндустріальну інформаційну епоху. Це однаково відноситься як до держав та їх спільнот, так і до окремих компаній, підприємств, організацій різних видів економічної діяльності.

Інноваційна спрямованість - імператив не лише сьогодення, але й найближчого майбутнього людської діяльності у будь-якій сфері виробництва. Передумовою формування інноваційної теорії є насамперед всього історичний контекст зміни парадигм виробничого та громадського управління, що найбільш яскраво проявився в період індустріалізації. Основоположниками теорії національних інновацій прийнято вважати, Р. Нельсона (США), Б.А. Лундвала (Швеція), К. Фрімена (Великобританія), які практично одночасно сформулювали основи нової концепції інноваційного розвитку [1, с. 4].

На думку Л. М. Курбацька та І. Г. Кадирус інновація економічного зростання - це діяльність, спрямована на пошук нових сфер бізнесу, розробку абсолютно нових видів продукції та впровадження у виробництво інновацій для вже існуючих товарів, що в повному обсязі повинно задовольнити попит споживачів [2, с. 188]. Тобто, інновація - це продукт (товар або послуга) наукової діяльності, внаслідок застосування якого у виробництві відбуваються кардинальні організаційно-розпорядчі та виробничо-технологічні перетворення.

Інноваційна діяльність змінює економічну організацію суспільства, а саме з'являються нові господарські організації, громадські інститути, після чого трансформується зміст взаємозв'язків між ними. Відбуваються зрушення у структурі власності. Удосконалюються технології управління, де вертикальні впливи все більшою мірою доповнюються та замінюються горизонтальними.

Зазнає змін і зміст державного регулювання економіки. За експертних оцінок, внесок інноваційної діяльності у розвиток сучасної економіки може становити в Україні лише 20% підприємств, тоді як у середньому у Європі ця частка становить близько 50%, а у таких країнах, як Німеччина, Швейцарія, Бельгія кількість підприємств, даний показник, перевищує 65%. Тобто сьогодні в Україні інноваційна діяльність є досить слабкою, оскільки характеризується зосередженням інновацій у розвинених регіонах [3, с. 72].

Перехід сучасної економіки до інноваційної моделі розвитку обумовлюється тією обставиною, що тільки поява та розвиток нових видів діяльності та нових продуктів, що мають своєю основою науково-технічний прогрес, та має на меті забезпечити національну економіку у довгостроковій перспективі з необхідним зростанням конкуренції. Таким чином, до факторів економічного зростання інновацій підприємства належать:

1. Вдосконалення процесів взаємодії підприємства із зовнішнім середовищем – нововведення в організації збутової та закупівельної діяльності: - розробка нових схем співпраці з посередниками та представниками; - заходи щодо підвищення ефективності та зниження ризику взаємодії з установами, що виступають у ролі кредиторів та інвесторів; - удосконалення відносин з партнерами по постачальницько-збутовій діяльності, що передбачають нові технології реалізації продукції та спрощення схем закупівель.

2. Вдосконалення інноваційних технологічних ліній виробництва продукції із залученням інвестиції (як зовнішній фактор).

3. Вдосконалення процесів управління рухом виробничих запасів та грошових коштів на підприємстві: - логістичні процесні інновації; - нововведення у внутрішньовиробничому управлінні; - впровадження сучасних методів планування виробництва, постачання та збуту.

4. Інновації, що визначають впровадження заходів щодо зниження рівня постійних операційних витрат підприємства.

Отже, підходи до впровадження інноваційних процесів вимагають ретельної розробки моделі інформаційно-облікової політики підприємства та інноваційної стратегії її впровадження у виробництво як об'єкта управління та засобу перспективного розвитку у різні періоди часу. Комплексний інноваційний процес на операційній діяльності підприємстві дозволить оцінити ринкові, науково-технічні, виробничі та фінансові перспективи нововведення.

Список використаних джерел:

1. Бабай Д.О. Проблема структурування суб'єктів організаційно-господарських повноважень в інноваційній сфері. Теорія і практика правознавства. 2018. № 1.13. С. 1-14. URL: <https://www.cceol.com/search/article-detail?id=701894>

2. Курбацька Л.М., Кадирус І.Г. Впровадження маркетингових інновацій в діяльність промислових підприємств. Економіка та держава. 2020. № 4. С. 187-190. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/4_2020/33.pdf

3. Голомб В.В. Аналіз сучасного стану та проблем розвитку інноваційної діяльності у Запорізькому регіоні. Економіка та управління національним господарством. 2017. № 11. С. 72-76.

4. Шовкун Л.В., Гребенюк Я. Концептуалізація ризиків та особливості їх прояву в інноваційній діяльності підприємств. Збірник наукових праць «ВЧЕНІ ЗАПИСКИ» («Scientific notes»). 2022. №29(4). 163-172.

5. Шовкун-Заблоцька Л.В. (2024) Формування ефективного механізму інноваційного менеджменту на підприємствах. Збірник наукових праць «ВЧЕНІ ЗАПИСКИ» («Scientific notes»). 2024. №36(3) С. 281-289.

Горохівський Володимир, гр. Ек-52М

ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ ВІЙНИ ДЛЯ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Науковий керівник – Гурська І. С., к.е.н, доцентка

Повномасштабні воєнні дії на території України спричинили значні соціально-економічні наслідки для всієї країни, в тому числі і в сільськогосподарському та аграрному секторі. Без перебільшення можна сказати, що сільське господарство є основою економіки нашої держави, але під час бойових дій воно зазнало і продовжує зазнавати значних збитків.

Проблеми з якими стикається сільське господарство України має багато складових. По-перше – це руйнування інфраструктури, житлових будинків, знищення аграрних територій та орних земель. По-друге – це загибель людей або їх вимушене переміщення з територій, які знаходяться в фазі активних бойових дій. Також загибель сільськогосподарських тварин та худоби, яку спричиняють, не тільки пряма загроза від бойових дій, але й перебої з поставкою кормів. Потретьє виникають проблеми логістичного характеру. Сюди можна віднести перебої з поставками продуктів харчування, кормів, насіння, добрив, тощо та неможливість збуту продукції, виробленої під прямою загрозою знищення.

Війна завдала прямої шкоди сільськогосподарській інфраструктурі, включаючи руйнування сільськогосподарських машин, обладнання та систем зрошення. Це призвело до значних втрат врожаю та поголів'я худоби, що негативно вплинуло на продовольчу безпеку.

Крім того, бойові дії та мінування ускладнили ведення сільськогосподарських робіт, змушуючи фермерів покидати свої землі та шукати прихистку в інших місцях. Ці фактори призвели до різкого зростання цін на сільськогосподарську продукцію, роблячи її недоступною для багатьох людей.

Війна спричинила масову евакуацію з сіл, змушуючи мільйони людей покинути свої домівки та шукати безпеки в інших регіонах країни або за